

Előfizetési ár:
 Helyben, házhoz hordva
 Negyedévre . . . . . 2 korona.
 Félévre . . . . . 4 korona.
 * * *
 Vidékre, postán küldve
 Negyedévre . . . . . 3 k. 50 fl.
 Félévre . . . . . 7 k. — fl.
 * * *
 Egyes szám 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Megjelen minden hétfő és ünnepnapon kivételével.
 * * *
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budai-nagy-útca 151. sz.
 (Juhász-ház),
 hova a lap szellemi és anyagi részére vonatkozó összes dolgok intézendők.
 * * *
 Egyes szám 2 fillér.

Felolvasó szerkesztő: Hollósy János. | Telefon 141. sz. | Laptulajdonos a Nyomda-Részvénytársaság.

Karapancsa — Bécs.

Mikszáth Kálmán politikai meséje jut eszünkbe: arról a változásról, amely Ferencz Józsefet éri, ha Budapestről Bécsbe utaztában a vonatja áthalad a Lajta hidján. A magyar királyból osztrák császár lesz és egy pillanat alatt megváltozik benne minden: a gyomra, a szíve, az érzései. Ilyenforma változás esett Vilmos császáron, amikor a baranyai vadászterületről Bécs felé haladva, a kocsiját Barcsnál átkapcsolták. Aki Magyarországon volt, egyszerű magánemberként utazott, mint előkelő vadász, egy főherceg hatalmas szarvas-kertjének meghívott vendége, Bécsben azonban uralkodóvá lett. Fogadtatása körül az udvari ceremóniák. Ő az osztrák hadsereg, királyunk a német marsallal egyenruhájában, a hagyományos kétszeri csók, — mind a két monarkia nagykövete, a miniszterek, közöttük a magyar miniszterelnök is.

A bécsi fogadtatás nélkül talán nem is lenne bántó a mellőzés, amelyben a német császár a magyar fővárost részesítette. Ha a császár jön, vadászik és a gazdag zsákmánnyal visszautazik, látnivaló lett volna, — hogy az egész nem egyéb fejedelmi kedvtelésnél, amely ennek a szórakozásnak határain belül maradt.

De a német császár, úgy látszik, illendőnek vélte, hogy tiszteletét tegye annak az országnak uralkodójánál, a melynek területén szórakozott.

És nem lett volna természetesebb, az uralkodói tapintatnak jobban megfelelő, ha az uralkodót annak az államnak székvárosában keresi fel, amelyhez a vadászterület tartozik. Vagy a bécsi látogatás is csak annak kifejezője akar lenni, hogy a karapancsai vadászterület, Baranyavármegye és egész Magyarország is csak — Ausztria?

Vilmos azonban jól tudja, hogy nem Ausztria.

Itt volt a magyar államiségnek egy káprázatos ünnepén, a milleniumi napok alatt. A magyar szívekben egy Hohenzollern se csinált olyan mély hódítást, mint Vilmos, azzal a nevezetes tószttal, melyet háromszoros magyar éljennel fejezett be. A könnyen hevülő, rajongásokkal könnyen bántó magyarok mámorosan lengették kalapjukat a német császár, mint a magyarok legjobb barátja előtt. — Talán ebből a boldog örömből kelt ki az a rege, hogy a német császár a kisebbik fiát magyarul taníttatja, mert az a terve, hogy Etele — a politikai igricek így emlegették Eitel Fritz herceget — a magyar trónra

jusson. — Szinte tenyerükön látták a magyar függetlenség problémájának megoldását: egy Hohenzollern nekünk!

Az Etele-mondát egészen elfelejtették és Vilmos császár se sugározta olyannyira a kegyét mifelénk. Ugy látszik, a kitüntetés, amellyel elbődített, olyan, aminő minden ezer évben csak egyszer érheti a magyar államot. Egyebekben Magyarországot a német császár előtt csak a vadászterület, meg a sokác népviselet és a bácskai tamburások képviselik.

Az is különös, hogy a mikor a német császár Magyarországon van, még a szórakozásai között is idegen etnográfát vonultatnak föl előtte. Hiszen szép a bácskai sokácok, a dunamenti községek szerbajkú katolikus lakosainak viselete, a himzett patyolat ing, amely szoknyává huzódik az őv alatt, a tenyérshélesre fonott haj, a husz soros tarka-barka gyöngydisz, meg egyéb. De ha már Magyarországon van a német uralkodó, nem lehetett volna e előtte a magyar paraszok népviseletét mutogatni, amikor Baranyában elegenden vannak, akik ezt viselik.

Apróság ez, de mégis sokat jelentő, hogy milyen tapasztalatokkal megy el tőlünk egy hatalmas állam uralkodója. Hogy is jusson neki a magyar állam eszébe, amikor a magyarok közül csak — a sokácokat mutatják be neki?

Mindez azonban Karapancsán történt, az erdőben, a főhercegi kastély előtt, ahol a német császár csak vadászott és egyébről nem akart tudni, mint a tizenhat agancsosokról. A tamburás jókedvűen cincogtatta a hangszerét előtte és nem gondolt arra, hogy aki hallgatja, a világ egyik leg-hatalmasabb uralkodója, akinek minden elszólására hetekig zug a beszéd minden világrész ujságjaiban. Bécsben azonban már a katonabanda huza ünnepies, annak rendje és módja szerint történt fogadtatásnál; az uralkodó érkezett meg — mondjuk ki — az »összbirodalom« székvárosába.

Sokszor ismétlődő, kopott feljajdulás, kesergés ez. Hanem kopottnak is azért kopott, mert sokszor adnak alkalmat rá. Nem a fejedelmi látogatások pompáját és idegen forgalmát sajnáljuk, amelynek Budapest híjával van, de a mellőzés szúrja az önérzetet, amely olyankor feltűnően történik, ha egy államfő Magyarországon van, és Magyarországról, mint államról nem vesz tudomást. Az egésznek nincs és nem is lehet más tanulsága, minthogy máskor takarékosabbak legyünk a lel-

kesedésünkkel. Ha egy császár a kedvünkért magyarul ejti ki az »éljen«-t, ez ép olyan uralkodói primadonnásokodás, hatásvadászat, mintha az orfeum szinpadján tör szét néhány magyar szót az idegen brettli-diva. Amire a taps elhangzik, törődik is mivelünk az akit a tapsaink mosolyra derítették.

A. K.

A kecskeméti napszámások.

Riport a piacról.

Két óra után és három óra előtt valahonnan a mellékutcák sötét mélyéből egy-egy álmosképű ember indul meg fázósan a piac felé. A papucskok és eszmák kattogása kísértetiesen visszhangzik a néptelen utcák csendjében. Innen jön egy magas robusztus ember, amonnan is s a mikor még a jobb fajta lumpok ujját kiáltanak s javában török a pezsgőspoharat, komor, fekete tömeg áll már a piacon a ref. bazár épület előtt.

A villanylámpák ilyenkor kialudtak már, a hold csak egy-egy búcupillantásra búvik elő a felhők mögöl. A homályos sötétben messziről nézve valósággal félelmes az a mozdulatlan komor tömeg, a melyre csak egy-egy pipának, cigarettának égése vet némi világosságot.

A nagyváros koránkelő napszámásai verődnek hajnali pirkadás előtt csoportba. Munkát szeretnének. Dolgozni akarnak s elállják a piac egy részét, elfoglalják a kocsit, mert igen sokan vannak, akik várnak valakit, aki dolgoztasson velük.

Szegény kérgeskezű igazi pletárók ezek. Meglopják a hajnalt, álmosak, fáradt a testük s legtöbbször egy kis darab száraz fekete kenyér minden motyója s ezt is talán a gyerekei elől hozta el. — Erős, izmos ember valamennyi. És ezek nem megváltást várnak, nem felszabadulást szeretnének, hanem várnak valakit, aki kimustrálja őket s néhány hatosnyi napszámért dolgoztatni kezdjen velük még hajnalpirkadás előtt s hogy dolgoztassa őket egész napestig. Magukat szeretnék eladni.

Ha messziről nézed a fekete és komor tömeget, lesed, hogy meiyik pillanatban zendül fel ajkán a forradalmi ének. Olyan félelmetes, olyan retteget az a hatalmas csapat, amelyben — egyetlen a sötétben — szótlán összefolynak az arcok. Azt hinné az ember, hogy mennek megzavarni a gazdagok álmát, hogy pusztulás jár majd mindenfelé, amerre ez a fekete sereg végig hőmpölyög. A nyugalom, a jólét megremeg s ijedten gondol rendőrré, katonára, bírora, amely megvédeheti a rendet, a gazdagságot, a jólétet, az álmot.

De a tömeg csöndes. Szó is alig hangzik a hatalmas csoportban, mely csak akkor mozdul meg, ha jön valaki s napszámot keres. Akkor mind tolong, mind ajánlkozik s a kiválasztottra kaján irigységgel néz, aki ott maradt, aki nem mehet el dolgozni még.

A napkorong vörösen emelkedik ki a felhők közül. Lassan lassan világosság váltja fel a sötétséget. A tömeg megritkult, a boldogabbak, a szerencsésebbek

már kapálnak, ásnak, már fáradt a testük. Akik nem kaptak munkát komoran, szóltan némasággal hazafelé bandukolnak s holnap még korábban kelnek fel, hátha akkor nagyobb szerencsájuk lesz s sikerül eladniok magukat tizenöt órai kemény, nehéz munkára egy pár hatosért.

NAPI HIREK.

— Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon száma: 141. —

Naptár: 1910. év, szeptember hó 24. szombat, Róm. kath.: Gellért pk., Protestáns: Gellért, Görög-orosz: szeptember hó 11., Teodóra, Izraelita: 5870. év, Elul 20., S. Ki Th. 3. 4. P. — Napkelte 5 óra 49 perc, Napnyugta 5 óra 54 perc, Naphossza 12 óra 5 perc. — Holdkelte 8 óra 52 perc este, Holdnyugta 12 óra 10 perc, déliben, Utolsó negyed: 25-én 9 óra 54 perc este.

Időjárás: A központi meteorológiai intézetnek Kecskemétre érkezett jelentése szerint, a következő idő várható: Változékony, szeles, hűvösebb.

Buzgó bizottságok.

A nap eseménye.

Ez már csakugyan híres *nap eseménye*. Dicsekedhetünk vele, nem minden városban esik ilyen. Tegnapi ujdonsági rovatunkban apróra megolvasható, hogy már *két ízben* maradt el a kitűzött tanítói választás, mert az iskolaszék tagjai *nem jelentek meg kellő számban*.

Csakugyan? nem tévedés ez? nem lehetett ülést tartani? mert nem jelentek meg az iskolaszéki tagok? Mi ez? Egyik se akarta valami jó ismerőse fiát-lányát bevásztatni? Katholikus atyánkfiai nem aggályoskodtak, hogy netalántán kálvinistát találnak választani. Avagy megfordítva! Sőt — quod Deus avertat — valami istentelen tréfa folytán bizony még, szörnyűséges el is gondolni! — zsidó tanítót találnának bevásztatni?! Ez mind nem nyugtalanította a t. iskolaszéki tagurak éjjeli álmát?

De hát ne tréfáljunk mink se ilyen komoly dologban. Kecskemét város meghirdette az állásokra a pályázatot, pályázók jelentkeztek, akik alig várják a soruk eldőlését, az iskola kész, a tantermek felszerelve, a tankötelesek várják az év megkezdését s az iskolaszéki tagurak nem kegyeskednek összegyűlni.

Választások idején pedig valahogy másképp szokott ez menni. Mindenki am-

bicionálja magának, hogy ilyen meg olyan bizottsági tag legyen, főleg az iskolához meg éppen mindenki ért, és valóságos tolokodás folyik a bevásztásért. Bent ülve a tisztességben, meg nem teljesítik a kötelességet.

Nem is tettük volna szóvá, ha első eset, de nagyfontosságú ügyek hányszor szenvedtek haladékot csak a miatt, mert nem odavaló emberek ülnek a bizottságokban. Akiket nem a szakértelem, csak a hiúság visz oda. Megelégszenek a címmel, a kötelességből azonban nem kérnek.

Uj választások idején ezt a nézőpontot kellene első sorban is szem előtt tartani. Akkor majd nem esnének meg ilyen *szégyenletes nap eseményei!* (+)

— **Tanító választások.** Az iskolaszék mai — harmadszorra összehívott — ülésén ejtette meg a tanító választásokat. Ma, mikor az iskolaszék a megjelent tagok számára való tekintet nélkül határozatképes lett volna, az iskolaszéki tagok óriási számban jelentek meg. A választás eredménye a következő: Virág László helyére pusztai tanítónak az iskolaszék egyhangulag *Domján Lászlót* választotta tanítónak. A városi tanítói állásra *Kiss Gellértet* választották egyhangulag. Kiss Gellért megválasztásával megüresedett pusztai tanítói állásra pedig az iskolaszék *Barta Lászlót* választotta szintén egyhangulag.

— **A szegedi borászati kongresszus.** A homoki szőlősgazdák e hó 24., 25. és 26. án tartják Szegeden első borászati kongresszusukat s az ezzel kapcsolatos szőlő- és borkiállítás. A rendezőség városunkat is meghívta a kiállításra s kongresszusra, mire a tanács Kecskemét képviselőjében Szegedy György tanácsnokot küldötte ki. A tanácsnokkal együtt a Kecskeméti Gazdasági Egyesület tagjai közül is igen sokan rándulnak le Szegedre.

— **Tanítói áthelyezések.** A községi iskolaszék Faragó Mihály tanítót a ballószögi, Sárkány Pál tanítót a Budai uti, Domján Lászlót az alsó székfő dűlői, Murányi Gyulát a kismatkói uti és Barta László tanítót pedig a felső székfő dűlői iskolához helyezte át.

— **A kereskedelmi iskola és a mezőgazdasági tanszék.** A kereskedelmi iskola felügyelőbizottsága 21. én tartott ülésén elhatározta, hogy amennyiben a vallás- és közoktatásügyi miniszter megengedi, hogy a kereskedelmi iskolában a mezőgazdaságtan rendkívül tárgyként előadassék, a felügyelőbizottság beleegyezik a tanszék felállításába, azzal a kikötéssel, hogy a Gazdasági Egyesület évenként 200 koronával járuljon a tanszék felállításával felmerült költségekhez. A Gazdasági Egyesület a legközelebbi választmányi ülésén fog foglalkozni ezzel a dologgal.

— **Megbízta.** A kecskeméti községi iskolaszék Magdics István és Kéri Menyhért okleveles tanítókat egy évi tartamra megbízta tanítói teendőikkel s Magdicsot a városi, Kérit pedig a Klabertelepi pusztai iskolához osztotta be.

— **Óvintézkedések a kolera ellen.** Városunk tanácsa tegnap ismét rendkívüli ülést tartott s bár konstataulta, hogy városunkat nem veszélyezteti olyan nagy mértékben a kolera vész, mint a Duna melléki városokat, mégis utasította a főorvost s a főkapitányt, hogy a legmesszebb menő intézkedéseket tegyék meg a veszély elhárítására. A főorvos javaslatára azután a tanács elhatározta, hogy gondoskodik járványorvosokról, — majd tudomásul vette a főkapitánynak a tanács elé beterjesztett újabb óvintézkedéseket tartalmazó hirdetményről szóló bejelentését.

— **Postások fizetésrendezése.** A postások fizetésrendezése ügyében Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter úgy intézkedett, hogy a postások fizetését az államvasuti séma szerint rendezte és az 1911. évi költségvetésbe a kezelőszemélyzet fizetésemelésére szükséges összeg már föl is van véve.

— **Após a veje ellen.** Laczko Pál örökényi cipész tegnap délután apósa Szigut József úgy megöklözte, hogy az orvosi láttelelet szerint két hét múlva sem fog látni a balszemén. Szigut azért verte meg vejét, mert az, egy csendőri kihallgatás alkalmával, nem a tetszése szerint vallott.

TÁRCA

Tárca téma.

A Kecskeméti Lapok eredeti tárcaja.

Az ördögarcú, szurós szemű Kárász feltekintett az íróasztal mellől, mikor látta, hogy a szelidképű Láber gyerek öszikabátot vesz.

— Hová mégy, Pável?

— Készen vagyok mindennel. Megyek sétálni, azután . . .

A Pávelnek nevezett Pál itt hirtelen elhallgatott és körülbelül elpirult. Kárász rajtakapta:

— Jó, jó, ne szégyeld, nem bűn az, csak szerencsétlenség. Tudom. Mégy a menyasszonyodhoz. Nem bűn, mondom!

— De kérlek — szólt a másik majdnem sértődve.

— Nem veszekszünk, kis fiu — torokolta le Kárász — jól teszed! Tudod mit? Veled megyek!

— Már készen vagy, bátyám? kérdezte Láber azzal a csendes tisztelettel, mellyel a szerkesztősége ujoncai a vén, szabadjegyes, rovatvezető újságíróknak tartoznak.

— Nem, kis fiu, de már alig van dolgom. Vagy egy tárca, vagy valami a „Közgazdaság“-ba. Azt hiszem, inkább az első. Tudod, jó kedvem van!

— Igazán? Miért?

— Megint férjhez ment egy leány,

akit . . . tudod . . . no, nem is illik ilyen miről . . .

Kárászban megvolt azoknak a csunya, de eszes férfiaknak az impertinenciája, kik tíz asszony közül kettőnek el tudják csavarni a fejét és szentül hiszik, hogy atöbbi nyolc is az övék lehetett volna. Szeretett kissé dicsekedni és örült, ha lilomtiprónak tartották.

Láber nem felelt. Kárász nem is bánta. Besapta a tollat a szétvagdalt és összeragasztgatott papirdarabok rendetlen halmazába, felkapta a kalapját, karoncsipte az udvariasan várakozó Lábert és indultak a lépcsőn lefelé.

— Miről irsz tárcát, bátyám? Kérdezi Láber szerény kíváncsisággal.

— Nem tudom, kis fiu. Majd az utcán akad. A világ tele van témával. Csak nem mindenki látja meg. És akik meglátják, azok közül kevés tudja megírni!

Láber áhitattal pislogott Kárász felé, közben gyorsan szelték az Andrassy-utat. Egyszerre egy kapuból csinos szobalányféle futott át előttük, — de a járda szélén megbotlott és elesett. Láber egy pillanat alatt ott termett és felsegítette. A leány pirulva köszöntte meg az udvariasságot és lassan, sántítva ment tovább. Mikor a két férfi pár lépéssel odább visszanezgett, látta, hogy a leány még mindig néz Láber után,

— Látod — mondta a fiu nekibátorodva — itt a tárca téma!

— Dehogyan az, fiacskám!

— Miért nem az?

— Ez egy darab cukor limonádéhoz! Egyáltalában, tanuld meg, kis fiam, hogy az asszony nem téma. Téma a férfi és minden, amit a létért való küzdelemben mível. Az asszony csak epizód, diszlet, színtelt, erőtlenség, disszonancia . . .

— Furesán beszélsz. Hát sohasem voltál szerelmes?

— Nem! Vagy legalább úgy, ahogy te gondolod, soha. Nem könyörögtem, nem rimáncodtam senkinek . . . igen, senkinek . . . nekem ugyan még asszony nép nem csinált álmatlan éjszakát — nem is fog . . .

Láber valamit szeretett volna felelni, de e pillanatban a szomszédos boltajtóból valósággal nekik futott egy pompás termetű, aranyvörös hajú, szép, érett asszony. Kárász egy pillanatra belenézett a ragyogó kék szemekbe és elállott a lélegzete. Lekapta a kalapját és majdnem kiáltotta:

— Maga az, Ann . . .

— Az asszony jéghideg tekintete torokára fagyasztotta a szót:

— Na . . . nagyságos asszony, maga az?

— Én vagyok.

— Pesten lakik?

— Két éve.

— És sohasem értesítettél?

— Nem. Ép oly kevésbé rejtőzködtem maga elöl.

— Gyűlöl?

— Nem.

— Megbocsát?

Ségny

— Nag

készít

rn

kárpit

k

átalal

k

jut

on

UR

A

tudományos

— a

Szomb

rn

A fél

Pa

A kittint

tel

Leforra

vall

Pa

A v

ög

Gurul

gh

Szombatt

cs

egy elő

ke

Vasár- és

or

Lak

ne

azonn

nek

Reisz

to

épül

és vassz

hely

V. Beres

sár

Boál

fo

ga

mind

me

nagy

ba

k

Rank

se

sz

Körösi

233

Alakit

tna

— **Feloszlik a városi sör-raktár.** Érdekes ügyben határozott a napokban a városi tanács. A városi sör-raktár került a szőnyegre s hosszabb vita után olyan határozatot hozott a tanács, hogy a sörrel való foglalkozást beszünteti. A múlt évben ugyanis, amint a sör-raktár számadásai mutatják *körülbelül 10 ezer koronát* fizetett rá a város a sörüzletre s az idei üzletév is nagy ráfizetéssel kecsgei a városi tanácsot. Igaz, hogy mi nem tudjuk megérteni, hogy lehetett olyan horribilis summát ráfizetni egy óriási forgalmú fogyasztási cikk árusítására, még annak dacára is, hogy minden mulatságra hordószámra hordták a városi „potya sört”, de hát a számadás az szentírás s mivel másképp nem lehet segíteni a veszteségen, hát nyugodjunk bele a sör-raktár felosztásába.

— **Az ujoncok bevonulása.** A hadkiegészítő parancsnokság értesítette a városi hatóságot, hogy a gyalogsághoz s lovas-sághoz úgy az ujoncok mint a póttartalékok október 7 én fognak kiképzésre bevonulni. A bevonuló legénységet a katonarvosok újra megvizsgálják, hogy a katonai szolgálatra képteleneknek ne kelljen belebujni az angyalbőrbe. Minthogy a 38. gyalogezredhez *igen sok kalocsai s dunamenti községbeli ujonc vonul be és célszerű volna, ha a város előjárósága arra kérné a hadvezetőséget, hogy a kolera veszedelemre való tekintettel halasszák el az ujoncok bevonulását.*

— **Motorkezelők tanfolyama.** A magy. kir. Technológia Iparmúzeumban 1910. október 3 án nyílik meg és október 29 ig tart a gázmotorok kezelőinek tanfolyama. Az előadások naponként este 7 órától 8 ig tartanak. A tanfolyamon a világító gáz-, generátorgáz-, benzin- és nyerspetróleum motorok szerkesztését és kezelését tanítják. A tanfolyamon részt vehetnek az ilyenféle motorok tulajdonosai és kezelői, a motorgyárak szerelői és géplakatosai, végül a jelentkezők sorrendjében más lakatosok is. A beiratásokat a magy. kir. állami felsőipariskola Budapest VIII. ker. Népszínház utca 8. sz. a., I. em. 44 a. tantermében f. hó 30 án, október hó 1 én este 7 órától 8 ig és 2-án délelőtt 10 órától 12 ig tartják meg. Tandij 10 korona.

— Egyszerűen nem gondolok magával. Eleget gondoltam. Három évig sirattam, mikor olyan . . . . . úgy otthagytam. Azután férjhez mentem, gyermekem született, megszerettem az uramat és . . . . .

— Szabad meglátogatni?

— Nem lenne izléses! Jó napot!

A pompás asszony beleült egy kosiba és eltűnt az esti zsi-bongásban.

Kárász meghökkenve állt az utcán. Egy pillanat alatt végig élte a múltat. A szegény, szép kis papleány, aki szerette, hitt neki, várta, aki sirt utána, akivel ő nem törődött — aki most viruló, büszke asszony, olyan, amilyenről ő álmodik rejtett gondolatokban, magányos órák csendjében . . . . .

Észrevette Lábért. Elrestelte magát. Tettetett nyugodtsággal hozzá fordult:

— Egy régi jó ismerős . . . de rossz ez a szivar . . . szervusz, most már megyek vissza a redakcióba.

— Hát a tárcatéma?

— Nem kell, szervusz!

Felugrott a villamosra, tévedésből 10 fillér borra-ralót adott a kalauznak, a lépcsőn két kis szedőgyereket fellökött, a kalapját a letört fogásra akasztotta, köszönés nélkül belépett, mogorván az asztalhoz ült, elővette a vaskos, parafaköpenyeges tollszárat, úgy bemártotta a tintatartóba, hogy csak úgy koppant, azután az előtte fekvő tisztá kutyanyelv tetejére odakanyarította:

„Közgazdasági szemle.” Kacsob.

— **Elfogott szélhámosok.** Lajosmizséről jelenti tudósítónk, hogy a legutóbb Lajosmizsén megtartott országos vásár alkalmával Kain Henrik és Spiegel Zoltán rovott múltú csavargók Göcse János lacházai földművest lóvásárlás ürügye alatt elcsalták Gombkötő János koresmájába. Mikor a koresmába beléptek, ott volt már másik két idegen ember, akik rátámadtak Kainra és Spiegelre, hogy ezek meglopták őket. Kain és Spiegel tiltakoztak a meggyanúsítás ellen s önmaguk felajánlották, hogy motozzák meg őket. Ugy is volt. Megmotozták. Nem találtak náluk semmit s ekkor megmotozták Göcse Jánost is s a nagy kutatás közben ellopták a 260 koronáját, azután megfutottak. — Hosszas hajszá után a csendőröknek a jó madarak közül kettőt sikerült elfogni; ezeknél 140 koronát meg is találtak, a másik kettőnek a többi 120 koronával nyoma veszett.

— **Egyházi hír.** Csamprágh István szentendrei esperes értesítette kecskeméti híveit, hogy szombaton délután 4 órakor vecsernyét, vasárnap 10 órakor pedig liturgiát tart a kecskeméti görögkeleti templomban.

— **A szervezett munkások szüreti mulatsága** című cikkünkre ma a kecskeméti szervezett munkások egyik tagja megjelent szerkesztőségünkben s kijelentette a rendezőség nevében, hogy: 1-ször. A bál jövedelméből senkit se honorált a rendezőség vacsorával. A vacsorán résztvevő rendezők 1 kor. 60 fillért fizettek személyenként, csupán a csöszlánykákat, kísérőiket vendégeltük meg. 2-ször. A rendezőség már is megállapította, hogy nem „egy öntudatos öntudatlan állapotban tévelygő szakmunkás” követte el a régi jó világból ránk maradt komisz viccet, hanem valamely „józan munkás”, akinek nyomában vagyunk. A lóporhintés eredeti magyar virtus, bennünket pedig nem szoktak tekinteni fajmagyaroknak. Eppen ezért nem zúghatott a terem káromkodástól se, mi szintén nemzeti sajtóság. 3-ször. A rendezők közül se találta meg senki elvesztett fejét, amiért stearin gyertyafor-gácsal fölhintették a termet; helyén volt ott mindenkinek a feje, azonban meglepett bennünket ez a porhintési komisz vice, amilyenekhez szokva nem vagyunk.

— **A kukoricafosztás alkonya.** Hej fosztóka, kukorica fosztóka . . . belőled is kihalt már a romantika. — Most vesszük észre, hogy rimet követtetett el velünk az elégikus hangulat. Egyik legkedvesebb szórakozása volt ezelőtt az alföld népének a kukoricafosztás. Összegyűltek az atyafiak, szomszédok, ismerősök, hol itt, hol ott s vidám nótázás és tréfálkozás között fosztották esti 10—11 óráig a kukoricát. Egy nagy fazék főtt kukoricát, meg jó szót kaptak a fosztók. A fiatalabbja egyegy váratlan csókhöz is hozzájutott, — ha ügyeskedett. — Ma már nem elég a jó szó. Fitymálják a főtt kukoricát. Keveslik az ártatlan csókot is. Kialkudott napszámra megy a kukoricafosztás, nincs tréfa, nótázás. Unalmas, keserves a hangulat a fosztókában, s nem történik ott többé szerelmi kaland, bieskázás. Szóval a kukorica fosztás veszendőbe van, — a romantika elhalványul.

— **Kézre került tolvaj.** Tegnap a csendőrség merő véletlenségből a szabad-szállási határban igen jó fogást csinált. Kézrekerítette Jurecska István többszöri rablással és lopással terhelt egyént. A járőr épen szemle úton volt, amikor egy topronyos alakkal került szembe. — A kétes kinézésű személy, igazolásra szólítva, nem tudta magát igazolni, erre megmotozták s a legkülönbélebb ékszereket, vagy 300 korona értékben, találtak nála. A csendőrről rögtön letartóztatta a gyanus csavargót, kihallgatása alkalmával pedig kitűnt, hogy Jurecska István, akit számos betöréses lopás terhel. A vallatás folyamán Jurecska hat betöréses lopást ismert be.

— **Kifosztott sertésöl.** Szivós János fehérméntekei (alsódabasi határ) lakos tegnap azzal a panasszal jelent meg a csendőrségen, hogy virradóra bezárt sertésöljének falán lévő téglá nagyságu ablakot ismeretlen tettesek kibontották, azon át sertésöljába behatoltak s onnan az ajtónak belülről történt kinyitása után 10 darab különféle sertéseit 700 korona értékben elhajtották. A csendőrség rögtön erélyes nyomozást indított ez ügyben és a sertéseket hamarosan meg is találta a Göndöcz Ferenc tanyája melletti kukoricásban. Göndöczet kihallgatták, ez előbb tudni sem akart a sertésekről, majd mégis bevallotta, hogy azokat Imre testvérel együtt 200 koronáért marha levél nélkül vásárolta Sváb Oláh Jánostól és Sztakó Istvántól. A csendőrség Sváb Oláh Jánost és Sztakó Istvánt letartóztatta — már csak azért is, mert nevezettek hasonló bűncselekményért már büntetve is voltak.

— **Botrányos részeg.** Tegnap délután a Rákóczi úton hatalmas népesödületet idézett elő Ábel Lajos napszámos, aki részegen hempergett, káromkodott és dalolt az utca kellős közepén. A Rákóczi úton szolgálatot teljesítő rendőr bekísérte a rendőrségre, ahol még ki nem jőzanodott, fogva tartották.

Öngyilkosság a sirhanton.

Életunt vasúti fékező.

Borongós őszi délután megrezdült a halottak hazájában, a sirhantok közötti úton a sárga falevél, amelyek között lehorgasztott fejjel egy önmagát halálra ítélt életerős férfi lépked.

Mindent előkészített. A búcsúzó irások a zsebében, az életet kioltó fegyver agya göresös ujjai között, gondolatban ismételt elbúcsúzik mindenkitől, — egy pár könnyet morzsol szét szemében, nem lát, nem hall többé semmit, körülötte minden rendes, hisz a halál otthona. ahol ő most járkal és ez a mély csend, ez az andalító nyugalom olyan bátorító, hivatató hatással van az öngyilkosság gondolatával teljesen megbarátkozott kedélyre. Fíradtan leül a szívéhez valamikor közel állott elhalt feleségének Fodor Rózának és kis fiának Majeresik Ferikének közös sirhantjára. Aztán előveszi hét miliméteres revolverét, fejét megtámasztja a fejfánál s egy hirtelen elhatározással, biztos kézzel kétszer a jobb halántékába ő. Mindkét golyó célhoz ért és megtette hivatását.

A férfi fejéből néhány csepp vér szivárog, amely megalszik és elzárja a nyílást, — a lélek pedig vágat el a testből messze az ismeretlenségbe.

Igy történt ez csütörtökön délután 5 órakor a Szentháromság temetőben.

A temető csösz a két egymást követő lövések zajára a hang irányába ment és ott találta átlőtt halántékkal Majeresik József 30 éves vasúti fékezőt holtan.

Telefonon nyomban jelentette a központi rendőrségnek, ahonnan Györffy Pál rendőrkapitány, dr. Molnár Károly tb. tisztii főorvos és Tamás István rendőrbiztos a helyszínen megjelentek. Kevés dolguk akadt. Az orvos megállapította a halál bekövetkeztét, a rendőrség pedig az öngyilkosság kétséget kizáró voltát. Találtak nála valamennyi rokonához címzett leveleket, egyet pedig meg a rendőrségnek. Életuntságról panaszkodik.

Holttestét még az este kivitték a kórház hullaházába addig is, míg családja gondoskodik eltakarításáról.

Majeresik József ezelőtt rövid ideig rendőr is volt a városnál, majd pedig a vasúthoz került, ahol fékezői szolgálatot teljesített.

Halálát rokonain kívül felesége és gyermekei gyászolják.

Eladó ház. V. tized, Klapka-útca 164. régi számú **ház**, nagy kert és udvarral, sok lakással **eladó**. Értekezni lehet **G. Fekete Mihály** könyvkereskedővel ugyanott, vagy üzletében.

UJ!

Leicht István gyorsmelegítő cserépkályha készítő Kecskeméten, IV. tized, Szarvas utca 167.

Speciál kiállítás, koksztűtésre a szabadalmazott folyton égő és légfűtő **cserépkályhákról.**

Egyedüli készítője és elárúsítója **Kecskemét, Nagykörös, Czegléd és Félégyházán.**

Elvállalok régi kályhakat erre a szisztémre átalakítani. Készítek takaréktűzhelyeket, majolika épületdíszeket kívánatra rajz szerint, kerti díszeket; — elvállalok javítást és tisztítást is. Mielőtt kályhaszükségletét beszerezni óhajtáná valaki, előbb győződjön meg személyesen a már 3 év óta használt és kitűnően bevált légfűtő rendszeréről. Szíves pártfogást kérve, — vagyok kiváló tisztelettel:

Leicht István.

UJ!

MAGYARÁZAT.

Hogy mennyire köztudomása a nagyközönségnek az a tény, hogy **kolera járvány** veszélyének esetén a tisztaság mellett **legjobb óvszer** az

Esterházy-Cognac

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás.

Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az **Esterházy cognacgyár** két Egrot-féle főzőkészüléke **1,752.000 liter bor** termelő képességet foglal magában.

Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy **a közönség tudja, mivel védekezzenek a kolera ellen.**

Ez a magyarázata a rendkívüli nagy fogyasztásnak.

Az Esterházy-Cognac mindenütt kapható.

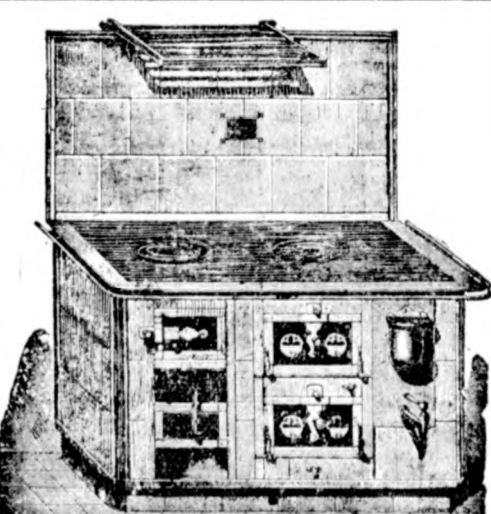
Központi iroda: Budapest, V., Csáky-utca 14. szám.

Bogovits József cserépkályha-készítő Kecskeméten, IV. tized, Kaszap-utca 114. sz. Saját ház.

Készítek mindennemű **cserépkályhákat** minden színben és nagyságban, kizárólag magyar nyersanyagból. Gyártmányom kitűnőségéért mindenféle nagy megelégedést tanúsítanak, kivált azok a tisztelt vevőim, kik már ismerik az utolérhetetlen gyorsmelegítő cserépkályháimat

Koksztűtésre 70 százalék tüzelő-anyag megtakarítása mellett igen kellemes, egészséges melege van. Elfogadok **fürdőszobák berendezését.** Készítek terakotta és majolika épületdíszeket

Külön nagy raktár **takarék-tűzhelyekből**

Cserépkályha raktár **Nagykörösi utca 235. az udvarban**

Értesítem a jogkereső közönséget, hogy **ügyvédi irodámat**

belső Széchenyi útca 1. szám alatt (régijelölés szerint Széchenyi-tér 7. sz. a.) a Görög-templom mellett **megnyitottam.**

Tisztelettel:

Hadadi Kovácsy Zoltán dr., ügyvéd.

Kiadó lakás.

II. tized, Fűzes-útca 147. (új 23.) szám alatt 2 szép padolt szoba, tágas konyha és nagy kamrával — elköltözes miatt — **november elsőtől kiadó**; értekezni lehet a helyszínén vasár- és ünnepe napokon. 1832

Egy kocsis kerestetik a szikral viz széthordására Klein Mór és Fiai fatelepén. 1843

Eladó ház. 1834

IV. tized, Őz-útca 151. (új 9.) számú **ház**, mely áll 4 szoba, egy előszoba, 2 konyha, 2 kamra, pince és hozzávaló mellékhelyiségekből, **azonnal eladó**; értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal.

Kiadó lakás.

Törvényszéki palota közelében V. tized, Tehén útca 265. szám alatt 3 szoba, konyha, pince, speiz, külön udvarral, folyó évi **november 1-sőre kiadó**; értekezni lehet **Kopa Dénessel** V. tized, 285. szám alatt. 1833

Irodai foglalkozást keres

azonnali belépésre jó kézírású 4 polgári osztályt végzett és a gépirásban tökéletes jártas komoly leány. — Cim a kiadóhivatalban.

Eladó ház. 1816

IV. tized, Varjú-útca 194. (új Bánfy-útca 20.) szám alatti **ház**, mely áll 6 szoba, 3 konyha, 2 nagykamra és 2 istállóból, két utcára szolgáló nagy udvarral, jó kőkúttal, gazdálkodónak kiválóan alkalmas, — **eladó**; értekezni lehet a tulajdonossal VI. tized 61. szám alatt.

A bugacmonostori Csitári-féle 133 holdas kitűnő kaszáló birtok, melyben kevés szántó és épület is van, igen előnyös feltételek mellett **olcsón eladó**; értekezni lehet **Gauzer Ödönnel, Kalocsa.** 1830

Csikay-féle szücsműhelyben

Nagykörösi utca 235. (új 4.) szám alatt **már megkezdődött a szücs-munka.** Okosan cselekszik az, aki már mostan átadja alakítás végett a divatját mult szörméket, mert a hideg idők beálltával a munkák ottan nagyon összetörőldnek.

Eladó ház. 1780

A belső sétateren (127 ik szám) eladó ötszobás úri-lakással és a szükséges mellékhelyiségekkel bíró **ház**; értekezni lehet ez ügyben Rákóczi-út 101. sz. a.